

ψανα τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ἱεροῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν ἐσχάτων Ρωμαϊκῶν χρόνων.

Εὐρήματα δὲν ἔσχομεν ἢ ὀλίγα, ἀλλ' ὄχι καὶ εὐκαταφρόνητα· ἄξιον ἰδίως λόγου εἶναι ἀνάγλυφον εἰκονίζον τὰς δύο θεάς, εὐρεθὲν δὲ κατὰ τὰ Βυζαντινὰ χαλάσματα ὡς σκέπασμα ὑδραγωγοῦ· περὶ αὐτοῦ ἐκδοθησομένου καὶ μετ' εἰκόνας θὰ γίνῃ ἀλλαχοῦ ὁ προσήκων λόγος. Ἐπίσης καὶ τῶν εὐρεθέντων ἐνεπιγράφων λίθων εἶναι τινες λόγου ἄξιοι, οἱ μὲν συμπληροῦντες ἄλλους πρότερον ἤδη εὐρεθέντας, ἄλλοι δὲ νέα τινα διδάσκοντες περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ ἱεροῦ ἢ ἄλλας προσπορίζοντες ἡμῖν καθόλου γνώσεις περὶ τῶν χρόνων εἰς οὓς ἀνάγονται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1894

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δραχ. 17,234,95.

Ἐν Ἐπιγραφῇ Βραυρῶνι καὶ Πρασιαῖς ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βαλ. Στάη, οὗ ἡ ἐκθεσις ἔχει ὧδε·

Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιγραφῇ.

Ἡ ἀνακάλυψις πρό τινων ἐτῶν προϊστορικοῦ τινὸς τάφου θολωτοῦ ἐν Ἐπιγραφῇ, καὶ δὴ πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ κωνοειδοῦς ὁμωνύμου ὄρους (νῦν Βελλετοῦρι καλουμένου) ἐγένετο ἡ ἀφορμὴ ἵνα μοι χορηγηθῇ ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια τῆς ἀναλώμασι τῆς Ἐταιρίας ἐνεργηθείσης ἐκεῖ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐπὶ τριμηνίαν καὶ πλέον ἀνασκαφῆς. Πρώτη φυσικῶς τῶν ἐργασιῶν ἦτο ἡ ἔρευνα τοῦ γνωστοῦ τάφου, ὃν τυμβωρύχοι εἶχον ἀνασκαλεύσει, ἡ γενικὴ ἐφορεία δὲ ἄλλοτε (κατὰ τὸ 1888) δι' ἐμοῦ προχειρῶς μόνον ἐξετάσει. Ἀνεσκάφη δ' οὗτος τὰ νῦν καὶ ἄλιν οὐχὶ καθ' ὀλοκληρίαν, διότι οἱ πλάγιοι κτιστοὶ αὐτοῦ τοῖχοι ἐπεκρέμαντο οὕτως, ὥστε πᾶσα ἀπόπειρα πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ ὑπάρχοντος χώματος θὰ συνεπέφερε πάντως τὴν κατὰπτωσιν τῶν τοίχων, εἰ μὴ προηγείτο ἡ διὰ σιδηρῶν δοκῶν ὑποστή-

ριζις αὐτῶν πρὸς τοῦτο ὁμῶς ἐδεόμεθα μηχανικῶν μέσων, ὧν δυσχερὴς ἦτο ἡ προμήθεια. Ἀνεσκάψαμεν ὁμῶς τὰ δύο τρίτα τοῦ τάφου, μείναντος κατὰ τὸ μέσον τοῦ ἐνὸς τρίτου ἀνεξερευνητοῦ, κατεδείχθη δὲ καὶ ἐκ τούτου ὅτι ὁ τάφος ἦτο σεσυλημένος κατ' ἀρχαιοτέρους χρόνους, οὐδὲν δὲ ἄλλο εὑρέθη ἢ τεμάχια ἀγγείων τῆς νεωτέρας μυκηναίας περιόδου. Τὸ ἀξιομνημόνευτον τοῦ τάφου τούτου εἶνε τὸ σχῆμά του. Διότι παραδόξως δὲν εἶνε κυκλικόν, ὅπως πάντες οἱ μέχρι τοῦδε γνωστοὶ θολωτοὶ τάφοι, ἀλλ' ἔλλειψοειδὲς μήκους 9 μέτρων καὶ πλάτους 3 1/2. Τοιοῦτοτρόπως ἡ κορυφή αὐτοῦ ἀπετέλει σάγμα ἐπίμηκες, κατεσκευασμένον διὰ συσφηνώσεως, οὕτως εἶπεῖν, μεγάλων λίθων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁμοιάζει τοὺς λοιποὺς γνωστοὺς τάφους τοῦ εἶδους τούτου.

Ἡ ὕπαρξις τοῦ τάφου τούτου ἤγαγέ με εἰς ἀναζήτησιν ἐτέρων τάφων τῆς αὐτῆς περιόδου, ἀνεῦρον δὲ ὄντως καὶ ἕτερον τοιοῦτον κατὰ τὴν ἀνατολικὴν κλιτὸν τοῦ ὄρους, ἄγνωστον τέως. Ὁ τάφος οὗτος (Πιν. Β) εἶνε σχήματος κυκλοτεροῦς ὁμοίος τοῖς ἐν Μενιδίῳ καὶ Δημινίῳ ἀνασκαφεῖσι κατὰ τὴν κατασκευὴν, κτιστὸς ἦτοι κατὰ κυψελοειδῆ τρόπον δι' ἀργῶν λίθων σχετικῶς μικρῶν.

Ἡ κορυφή τοῦ τάφου εἶχε καταπέσει, ἡ τοῦ δρόμου δὲ εἰς αὐτὸν εἴσοδος (α) καὶ ἡ θύρα (α') εὑρέθησαν ἐμπεφραγμέναι διὰ τοίχου ἐξ ἀργῶν λίθων, ὡς εἴθιστο κατὰ τὴν χρονικὴν ἐκείνην περίοδον. Ὁ τάφος ὁμῶς ἀνασκαφεῖς εὑρέθη σεσυλημένος κατὰ παλαιότερους χρόνους, πιθανῶς ῥωμαϊκοῦς. Ἡ σύλλησις δὲ τούτου ἐγένετο, ὡς φαίνεται, δι' ὅπῃς ἐκ τῆς κορυφῆς, πρὸ τῆς καταπτώσεως ταύτης, διότι, ὡς εἴπομεν, ἡ εἴσοδος καὶ ἡ θύρα (α, α') τοῦ τάφου ἦσαν πεφραγμέναι διὰ τοίχου. Τὸ παράδοξον τοῦ θολωτοῦ τούτου μνημείου εἶνε ὅτι ἐπὶ τοῦ κυκλικοῦ αὐτοῦ βραχῶδους δαπέδου ὑπάρχουσιν ἐκτισμένοι δύο τετράγωνοι μικροὶ τάφοι, ὑπερκείμενοι τοῦ ἐδάφους, ἀνά εἰς ἑκατέρωθεν τῆς θύρας (β καὶ β'). Τοῦτο ἐν οὐδενὶ τῶν γνωστῶν μέχρι τοῦδε παρεμφερῶν μνημείων παρατηρήθη. Πλὴν τῶν τάφων τούτων ὑπῆρχον ἐπὶ τοῦ δαπέδου τρεῖς λάκκοι (γ. δ. ε.) λελαξευμένοι ἐν τῷ βράχῳ, κεκαλυμμένοι δὲ διὰ μεγάλων πλακῶν. Ἐν τῷ

θολωτῶ λοιπὸν κτίσματι τούτῳ, τῷ προωρισμένῳ εἰς ταφὴν προνομιοῦχου τινὸς οἰκογενείας τῆς μυκηναίας χρονικῆς περιόδου, ὑπῆρχον πέντε τάφοι, δύο κτιστοὶ καὶ τρεῖς ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένοι.

Τῶν πέντε τούτων τάφων οἱ τέσσαρες εἶχον συληθῆ ἔπομένως οὐδὲν εὐρέθη ἐν αὐτοῖς. Ἦσαν δὲ οἱ μὲν κτιστοὶ κατρηρειπωμένοι, οἱ ἐν τῷ βράχῳ δὲ λάκκοι ἀφρημένοι ἐν μέρει τὰς στεγαζούσας πλάκας αὐτῶν. Ὁ εἰς μόνον τῶν τριῶν λάκκων (ε') διέφυγε τὴν σύλησιν, ἅτε κείμενος κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τὸν ἕτερον τῶν κτιστῶν. Αἱ πλάκες τοῦ τάφου τούτου ἦσαν ἐν τῇ θέσει των, εὐρέθη δὲ καὶ ὁ ἐν αὐτῷ σκελετός, διατηρημένος ἄριστα, εἰς τὴν θέσιν ἀκριβῶς ὁ νεκρὸς εἶχε τεθῆ. Παραδόξως ὅμως οὐδὲν κτέρισμα περιείχεν ὁ τάφος οὗτος. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ διαστάσεις τούτου εἶνε πολὺ μικρότεραι τῶν λοιπῶν τάφων τοῦ θολωτοῦ μνημείου, εἰκάζομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτάφη δούλος τις τῆς οἰκογενείας, προσφιλὴς αὐτῇ. Ἡ θέσις τοῦ τάφου τούτου κειμένου κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τὸν κτιστόν, μαρτυρεῖ ὅτι οἱ κτιστοὶ τάφοι κατεσκευάσθησαν μετὰ τοὺς ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένους λάκκους, ἐν ᾧ φυσικὸν ἦτο νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι τὸ θολωτὸν κτίριον προώριστο κυρίως διὰ τοὺς ἐν τοῖς κτιστοῖς ταφέντας. Αἱ διαστάσεις τῶν τάφων τούτων ἔχουσιν οὕτω: Τάφος β 2 1/2 μ. μῆκος, 1,30 πλ. ὕψ. 1; Τάφος β' 2,70 μ. μῆκος πλ. 1,10 ὕψ. 1 μετρ.; Τάφος γ. δ. 2,10 μηκ. πλ. 1, ὕψ. 1. Τάφος ε, μῆκος 1,40, πλ. 0,60 ὕψ. 0,40.

Πλησίον τῶν κτιστῶν τάφων ἐπὶ τοῦ κυκλικοῦ δαπέδου ἐσπαρμένα εὐρομεν τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα, ὧν τινὰ μὲν διέφυγον πάντως τὴν ἔρευναν τῶν συλητῶν, τινὰ δὲ ἀπερρίφθησαν, ἅτε ἄχρηστα αὐτοῖς· ἦτοι τέσσαρα ἀγγεῖα (συγκολληθέντα ἐκ τεμαχίων) ὧν τὸ ἓν, τὸ μέγιστον τῶν εὐρεθέντων μέχρι τοῦδε ἀγγεῖαν τῆς μυκηναίας χρονικῆς περιόδου, εἶνε πολλοῦ ἄξιον. Χρυσοῦν πῶμα πυξίδος διπέταλον. Χρυσοῦν δακτύλιον ἀπλοῦν. Ὅρμους τινὰς περιδεραιοῦ ὀστεινοῦς καὶ λιθίνους. Χαλκοῦν κάτοπτρον. Δίσκον μολύβδινον περιηλειμμένον γάνωμα λευκὸν μετ' ἐρυθρῶν κύκλων καὶ στιγμῶν. Τὸ ἥμισυ κυκλοτεροῦς πυξίδος ἐξ ἑλεφαντόδοντος μετ' ἐγγεγλυμμένων κοσμημάτων σπειροειδῶν. Ρόδακας ἐξ ὑα-

λίνης μάξης, λίθινα βέλη και ἕτερα ἥττονος λόγου ἄξια ἀντικείμενα. Αἱ διαστάσεις τοῦ θολωτοῦ τούτου μνημείου ἔχουσιν οὕτω· Διάμετρος τοῦ κύκλου 9 μ, 15, ὕψος 6. Πλάτος θύρας 1,55. Μῆκος δρόμου 8,20 πλάτος 2,80. Παράδοξον εἶνε ἐν τῷ μνημείῳ τούτῳ ὅτι ὁ δρόμος δὲν κατεσκευάσθη καθέτως ἐπὶ τῆς κλιτύος, ὡς συνήθως, ἀλλ' ὀριζοντίως, οὕτως ὥστε ἡ εἴσοδος τοῦ τάφου εἶνε προσιτὴ μόνον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕψους τοῦ δαπέδου τῆς θόλου και δὴ ἐξ ἄρκτου μᾶλλον ἢ ἐξ ἀνατολῶν, ὡς ἔχει ἡ θέσις τοῦ τάφου ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ ὄρους.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκσκαφῆς τοῦ τάφου τούτου ἐπεχειρήσαμεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἔνθα ὄρατὰ ἦσαν ἴχνη παναρχαίου φρουρίου, ἐρεύνας πρὸς εὔρεσιν τυχὸν λειψάνων οἰκημάτων ἢ και μεγάρου συγχρόνου τινὸς τοῖς τάφοις ἐποχῆς. Ἄλλ' ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους Πιν. Β'. Κ ἀπολήγουσα εἰς ἀπότομον κωνοειδῆ βράχον, μικρὸν σχετικῶς παρῆιχε χῶρον πρὸς οἰκοδομὴν μεγάρων ἢ πολυτελῶν οἰκημάτων. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὁμως ἀπεκαλύφθησαν τοῖχοι οἰκοδομημάτων ἀρχαιοτάτων, ἐν οἷς πλεῖστα εὐρίσκοντο λείψανα τῆς μυκηναίας χρονικῆς περιόδου, τεμάχια ἀγγείων ἰδίως τοῦ μυκηναίου ρυθμοῦ. Ἐξηκολουθήσαμεν τότε τὴν ἀποκάλυψιν τῶν οἰκημάτων τούτων ἐπὶ ἐκτάσεως μήκους 20 μέτρων και πλάτους 25 ἐνιαχοῦ, βάθους δὲ 2-4 μέτρων. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς σκαφῆς ταύτης, ἅτινα ἀλλαχοῦ θὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερέστερον, ἔχουσιν ἐν ὀλίγοις ὡς ἐξῆς. Ἐν τοῖς ἐρειπίοις τούτοις ἐθεβαιώθησαν ἴχνη δύο οἰκήσεων, μιᾶς παναρχαίας, και ἐτέρας σχετικῶς νεωτέρας, τῆς συγχρόνου τῆ μυκηναία, εἰς ἣν πάντως ἀνήκον οἱ ἐπὶ τῆς κλιτύος ἀνασκαφέντες θολωτοὶ τάφοι. Οὐ μόνον δὲ ἐκ τῶν γενομένων εὐρημάτων πιστοῦται ἡ διπλῆ αὕτη οἰκῆσις τῆς κορυφῆς τοῦ Θορικοῦ, ἀλλὰ και ἐκ τῶν λειψάνων τῶν οἰκοδομημάτων, ἅτινα εὐχερῶς, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τοιχοδομίας, διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας (ἰδ. σχ. Π. Β.) τὴν ἀρχαιοτέραν, δηλουμένην ἐν τῷ σχ. διὰ ταινίας ἀπλῆς, καθ' ἣν ἐχρησιμοποιήθησαν και ὀγκώδεις λίθοι, ὧν τινες μάλιστα και προσφύονται τῷ βράχῳ μὴ ἀποσπασθέντες, και τὴν σχετικῶς νεωτέραν, δηλουμένην ἐν τῷ σχεδ. διὰ σταυροειδοῦς ταινίας, καθ' ἣν διὰ μικροτέρων λίθων ἐκτιζόν, ὁμοίως ὡς ἐν τῇ τοιχοδομίᾳ

τῶν θολωτῶν τάφων. Τὰ ἀρχαιότερα οἰκήματα ἐρειδόμενα ἐπὶ κυκλοτεροῦς τείχους ἢ κρηπιδώματος (Τ. Τ. Τ.) κατὰ τρεῖς περιόδους κτισθέντος ἢ ἐπιδιορθωθέντος, κατεστράφησαν οὕτως, ὥστε ἀδύνατος εἶνε ἢ καὶ κατὰ φαντασίαν ἔστω ἀναπαράστασις αὐτῶν. Ἐνιαχοῦ μόνον ἐσώθη ἢ διὰ μεγάλων πλακῶν ἐπίστρωσις αὐτῶν (τὸ δάπεδον) ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεκαλύφθησαν λάκκοι (Λ) κυκλοτερεῖς ἢ καὶ τετράγωνοι, χρησιμεύσαντες ὡς τάφοι τῶν οἰκούντων ἐν αὐτοῖς. Ἐν τοῖς κυκλοτερεσὶ εὐρομεν πολλαχοῦ μεγάλα πιθοειδῆ ἀγγεῖα (τεθραυσμένα) φέροντα κύκλιφ ζώνας ἀναγλύπτου ζητοειδοῦς κοσμήματος, ὅμοια τοῖς ὁποίοις εὐρέθησαν ἐν Κρήτῃ καὶ Τίρυνθι καὶ τὰ ὅποια πάντως ἐχρησίμευσαν εἰς ταφήν ἐν αὐτοῖς τῶν νεκρῶν, διότι ἐντὸς αὐτῶν εὐρομεν βέβαια ἔχνη ἀνθρωπίνων ὀστέων, *πλησίον δὲ αὐτῶν, καὶ συνήθως ἐντὸς ὀπῶν ὑπὸ τὸν βράχον, μικρὰ χειροποίητα ἀγγεῖα, ἅτινα δι' οὐδένα ἄλλον λόγον ἠδύναντο νὰ ὦσι κεκρυμμένα ὑπὸ τοῦς βράχους ἢ ὅπως ἀνήκωσιν ὡς δῶρα εἰς τὸν νεκρὸν, πλησίον τοῦ ὁποίου ἦσαν τεθειμένα.* Ἐκτὸς τῶν μεγάλων τούτων πιθοειδῶν ἀγγείων εὐρέθησαν τεμάχια πλεῖστα ἀγγείων μονοχρῶν μελάνων στιλπνῶν, οἷς ὅμοια εὐρέθησαν ἐν Ὀρχομενῷ τῆς Βοιωτίας, ἐν Κρήτῃ καὶ ἄλλαις νήσοις τοῦ ἀρχιπελάγους.

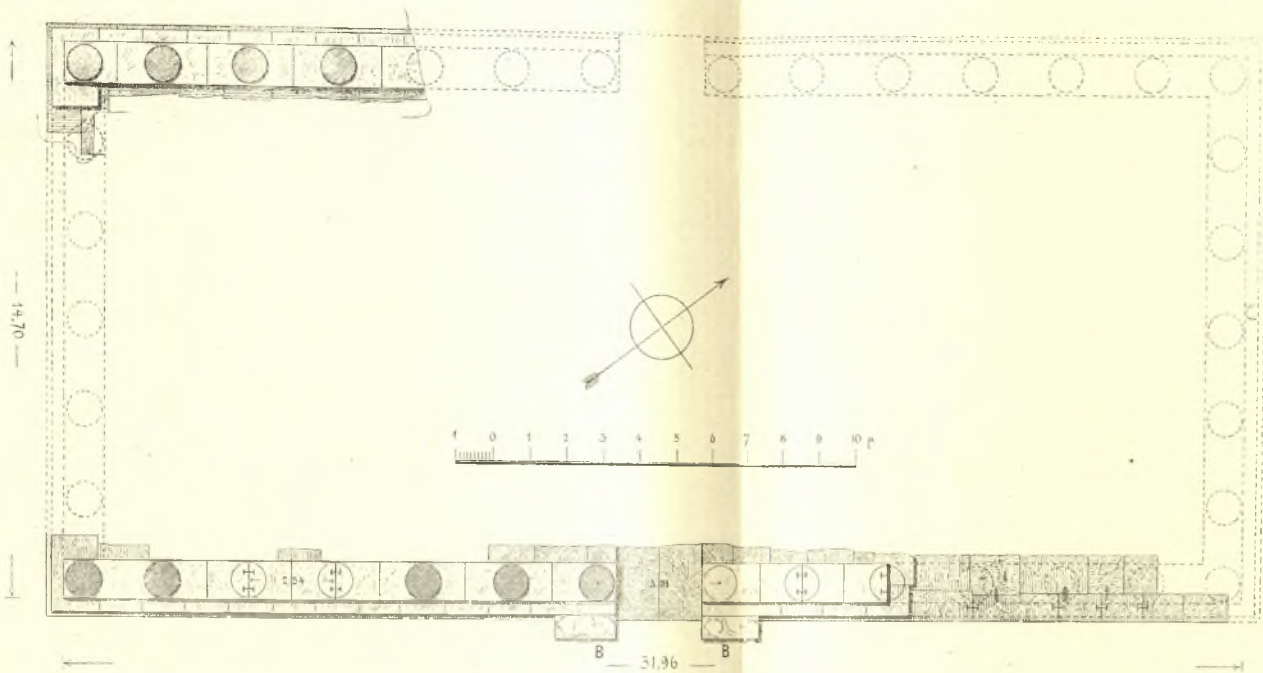
Τῆς νεωτέρας οἰκήσεως τὰ οἰκήματα σώζονται σχετικῶς καλύτερον, ἀλλὰ καὶ ταῦτα δυστυχῶς οὕτως, ὥστε ἀδύνατος εἶνε ἢ ἀναπαράστασις ὅλου τινός, καθόσον τὰ σωζόμενα μέρη τῶν οἰκοδομῶν ἀποτελοῦνται κυρίως ἐξ ὑπογείων, κρημισθέντος ἐντελῶς τοῦ ἄνω ὀρόφου, ὅστις δυνατὸν εἶνε νὰ εἶχε καὶ τὸ σχῆμα τῶν γνωστῶν ἡμῖν παναρχαίων μεγάρων. Τὰ εὐρήματα ἐν τῇ νεωτέρᾳ ταύτῃ οἰκίσει, ἀποτελούμενα κυρίως ἐκ τεμαχίων ἀγγείων, ἀνήκουσιν εἰς τὰς μυκηναίας περιόδους, βεβαιοῦντα τὴν σχέσιν τῆς οἰκήσεως ταύτης χρονικῶς πρὸς τοὺς ἀποκαλυφθέντας θολωτοὺς τάφους τῆς κλιτύος.

Μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ καὶ ἄλλοτε ἀνασκαφέντος ἐν μέρει μεγάλου οἰκοδομήματος τοῦ κειμένου ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Θορικοῦ κάτωθεν τοῦ θεάτρου, τὸ ὅποσον τινὲς μὲν ὀνομάζουσι στοᾶν ἕτεροι δὲ ἀγοράν, ναὸν κττ. Τὸ οἰκοδόμημα ὅπερ πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς ἡμῶν οὐδὲ ὄλως ἐφαίνετο

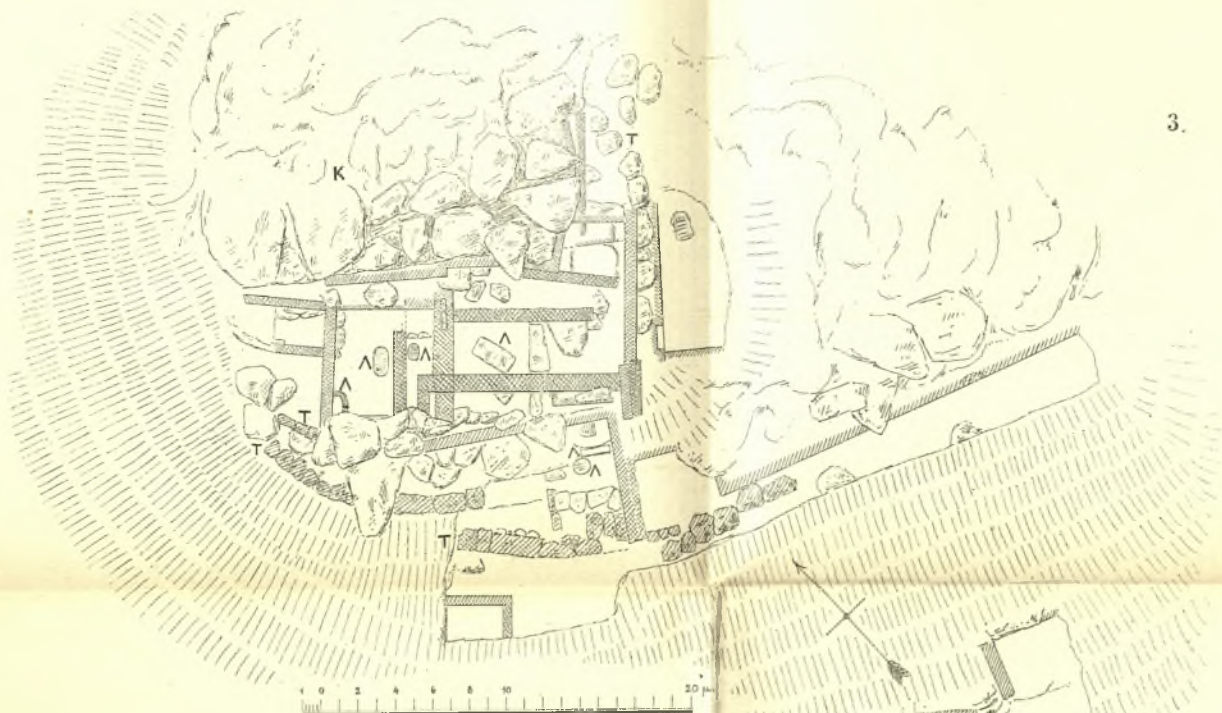
ἔνεκεν ἐντελοῦς αὐτοῦ νέας ἐπιχώσεως, ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε ἐν τῷ συγγράμματι τῶν *Dilettanti* (*Antiqu. of Athens* cap. 9) μεθ' ἱκανῆς ἀκριβείας. Εἶνε ἐπίμηκες κτίριον ἔχον περίστασιν ἐκ 38 κιόνων δωρικοῦ ρυθμοῦ (14×7) ἄνευ ραβδώσεων (ἐξαίρεσει τῶν ἄκρων αὐτῶν πρὸς τὴν βάσιν καὶ τὸ κιονόκρανον) ἔχει δὲ δύο εἰσοδοὺς κατὰ τὸ μέσον τῶν μειζόνων αὐτοῦ πλευρῶν! Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ οἰκοδομήματος δὲν ἦτο ἐστρωμένον διὰ πλακῶν, ἄγνωστον δὲ εἶνε ἂν εἶχε σηκόν, διότι, τοῦ χώρου ἀνήκοντος εἰς πολλοὺς ἰδιοκτῆτας, δὲν μοι ἐπετράπη ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἀνασκαφῇ τοῦ κτιρίου. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο δὲν ἔχει βεβαίως τὸ σχῆμα ναοῦ τῶν χρόνων εἰς οὓς ἀνήκει (τῶν ἀρχῶν τοῦ ε'. π. Χ. αἰῶνος) πάντως ὅμως ἦτο ἱερόν τι, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους. Πρῶτον ἀπεκαλύφθη ἐκατέρωθεν τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ εἰσόδου κατὰ χώραν ἀνά ἐν βάθρον ἀγάλματος (B B) ὧν τὸ ἕτερον φέρει ἐφθαρμένην μὲν ἀλλ' ὅμως βεβαίαν τὴν ἐπιγραφὴν: «ἀνέθηκεν». Δεύτερον εὐρέθη πλησίον τοῦ ἑτέρου τῶν βάθρων τούτων τεμάχιον γυναικείου ἀρχαίου ἀγάλματος (ὁμοίου τοῖς ἐν Ἀκροπόλει τῶν κορῶν) τὸ ὁποῖον βεβαίως ἴδρυτο ποτὲ ἐπὶ τοῦ βάθρου τούτου. Τρίτον εὐρέθη πρό τινων χρόνων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου Ἄντ. Γ. Λούτση ἐκ Κερατέας πλησίον ἐκεῖ ἐπιγραφὴ ἔχουσα οὕτω: **HOPOS TEMENOS TOIN THEOIN**. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ αὕτη σχετίζεται βεβαίως πρὸς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ἐπειδὴ δὲ ἀναφέρει αὕτη τέμενος θεῶν καὶ οὐχὶ θεοῦ, εἰκάζομεν, ἐν συνδυασμῷ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων λόγων, ὅτι τὸ κτίριον τοῦτο θὰ ἦτο ἱερόν τι τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, αἵτινες γνωστὸν εἶνε καὶ ἐκ παραδόσεως ὅτι ἐλατρεύοντο ἐν Θορικῷ. Τὸ οἰκοδόμημα ἔχει μῆκος 31,96 καὶ πλάτος 14,70.

Τελευταῖον ἀνεσκάψαμεν κατὰ τὴν ἀρχαίαν Βραυρωῶνα πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς βραυρωνίας Ἀρτέμιδος (νῦν Ἁγ. Γεώργιος) καὶ ἐν Πρασιαῖς (πλησίον τοῦ λιμένος Ράφτη) περὶ τοὺς δώδεκα προϊστορικοὺς σπηλαιοειδεῖς τάφους, ὁμοίους τοῖς ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀνασκαφῆσαι, ἐν οἷς εὔρομεν περὶ τὰ τριάκοντα ἀγγεῖα ἓνα χρυσοῦν δακτύλιον μικρόν, ἓν χαλκοῦν ξυρὸν καὶ διάφορα μικρὰ ἀντικείμενα, ἅτινα κατεθέσαμεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον μετὰ τῶν ἐκ Θορικοῦ εὐρημάτων.

B. ΣΤΑΗΣ

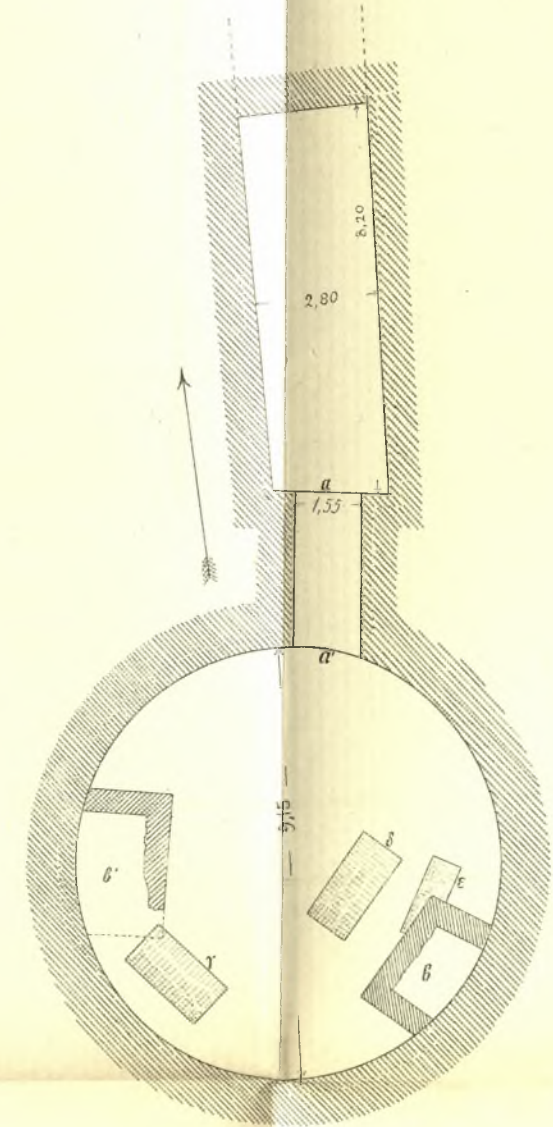
2.

3.

— αρχαιότερα περίοδον οικόδομήματα.
— νεωτέρα περίοδον οικόδομήματα (μνημεία).

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΘΟΡΙΚΩΙ

1.

0 5 10 μ.